

ac fideliter, nomine predicto, tenendo, & custodiendo juramentum recipias. Nos enim tibi premissa, necnon omnia, & singula alia, quae in illis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia essent, quae specialem, & expressam requirerent mentionem faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi, auctoritate, & tenore predictis plenam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impertimur.

Contraria resellit.

§. 2. Non obstantibus Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 15. Dec. 1657. An. III.

Datum Romae apud Sanctam Mariam. Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Decembris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXIV.

Ex Regest. in Secret. Bro.

Invocatio Statuti, quod Canonici S. Joannis Lateranen. de Urbe teneantur ad solvendam mediam annatam fructuum, primi anni suorum Canoniciatum fabricae ejusdem Ecclesiae, cum extensione ad Beneficiatos, & Clericos &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Innovat. Statuta, quod Canonici S. Jo. Lateran. teneantur ad solvendam mediam annatam fructuum suorum Canoniciatum.

§. 1. **D**udum fel. record. Clemens Papa VIII. Praedecessor noster, ut fabrica Ecclesiae S. Joannis Lateranen. de Urbe incumbens sibi onera commodius supportare posset, in visitatione ejusdem Ecclesiae statuit, & ordinavit, ut ex tunc de cetero perpetuis futuris temporibus omnes, & singuli, qui de ipsius Ecclesiae Canoniciatus, & Praebendis quovis modo pro tempore vacan. per ipsum Clementem, Praedecessorem, aut ejus Successores, vel quoscumque alios quavis auctoritate provivum foret, medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque universalium, & singulorum primi anni suorum Canoniciatum, & Praebendarum eidem fabricae dare, & persolvere omnino, & absque ulla diminutione, omni, & quacumque exceptione, appellatione, & recursum remotis, deberent, & tenerentur; Statumque hujusmodi inter alia Ecclesiae praedictae statuta per quoslibet ex illius Canonici in affectione possessionis suorum Canoniciatum, & Praebendarum observari, & jurari solita adscribendum, & annotandum esse mandavit. Et nihilominus medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium, & singulorum fructuum Canoniciatum, & Praebendarum Ecclesiae praedictae post provisionem de il-

lis faciendam decurrendorum eidem fabricae, ita quod liceret Capitulo, & Canonici dictae Ecclesiae ipsiusque fabricae Camerario, & aliis ab eisdem Capitulo, & Canonici deputatis, seu deputandis dictae fabricae nomine propria auctoritate medietatem hujusmodi debitis temporibus percipere, & in ipsius fabricae usus convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, perpetuo applicavit, & appropriavit, & alias, prout in Decreto ejusdem Clementis Praedecessoris desuper sub data diei 14. Junii 1592. cujus tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, continetur. Nunc autem Nos pro commissis Nobis coelitus omnium Ecclesiarum sollicitudine fabricae praedictae per amplius consulere cupientes, de Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanae Curiae Praeatorum super negotiis Visitationis Apostolicae Ecclesiarum, & Locorum Piorum Urbis praefatae a Nobis instituta deputatorum consilio statutum, & ordinationem, aliaque praemissa, ac Decretum desuper a Clemente Praedecessore emanatum hujusmodi quamvis fructus, redditus, proventus, distributiones quotidianae, jura, obventiones, & emolumenta praedicta aliis oneribus, sive pensionibus gravata existant, auctoritate apostolica tenore praesentium perpetuo innovamus, ac de cetero perpetuis futuris temporibus servari debere decernimus. Praeterea idem statutum, & Ordinationem ad omnes, & singulos, quibus de Beneficiis, Beneficiatis, vel Clericatus nuncupatis in eadem Ecclesia S. Joannis Lateranen. quovis modo nunc forsitan vacantibus, & in posterum quodcumque vacaturis per Nos, vel Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, aut alios quoscumque etiam specialiter nota, & expressione dignos, quavis auctoritate provivum pro tempore fuerit, ita quod eorum singuli medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, necnon distributionum quotidianarum, ac emolumentorum quorumcumque primi anni suorum Beneficiatum, & Clericatum, quamvis aliis oneribus, seu pensionibus gravata existant fabricae praedictae dare, & persolvere omnino, & absque ulla diminutione, omni, & quacumque exceptione, appellatione, & recursum penitus semotis, similiter debeant, & teneantur, auctoritate, & tenore praedictis extendimus. Et nihilominus medietatem omnium, & singulorum fructuum, reddituum, proventuum, jurium, obventionum, emolumentorum, ac distributionum quotidianarum primi anni omnium, & singulorum Beneficiatum, & Clericatum hujusmodi post provisionem de illis faciendam decurrendorum eidem fabricae, ita quod pariter liceat Capitulo, & Canonici praedictis, ipsiusque fabricae Camerario, & aliis ab eisdem Capitu-

pitulo, & Canonici deputatis, seu deputandis dictae fabricae nomine propria auctoritate eandem medietatem debitis temporibus percipere, ac in ipsius fabricae usus convertere, cujusvis licentia desuper minime requisita, auctoritate, & tenore paribus itidem perpetuo applicamus. Volentes, & districtè praecipientes, ut dimidia annata hujusmodi ab illis, qui Canoniciatus, & praebendas, vel Beneficiatus, aut Clericatus praedictos respective pro tempore quodcumque obtinebunt, persolvenda, & fabricae praedictae, sicut praemittitur, applicata, & appropriata una cum annua perpetua pensione ducentorum scutorum a memorato Clemente Praedecessore super Canoniciatus, & praebenda ejusdem Ecclesiae, quos dilectus filius Virgilius Panxiolus ad praesens obtinet, fructibus, redditibus, proventus, distributionibus, & emolumentis universis imposita penes Depositarium pro tempore existentem Capituli, & Canonici praedictorum deponantur, non nisi pro ipsius Ecclesiae manutentione, & restauratione impendenda; de quibus Fabricerii singulis annis exactam rationem reddere, & si quid supererit, illud in emptionem tot locorum montium Cameralium non vacabilium ad eundem effectum investire teneantur; sublata omni facultate Capitulo, & Canonici praedictis, eorumque depositario, & executoribus de illis aliter disponendi, sub poena Capituli contrafaciendi resolvendi duplici de proprio, quod fabricae praedictae applicatum censetur ipso facto; Fabricerii vero ultra poenam praefatam etiam excommunicationis eo ipso incurrendae, si secus disponere, aut aliter resolvere presumpserint.

Decretum irritans.

§. 2. **A**c decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quacumque, etiam ex eo, quod Capitulum, & Canonici, ac ceteri praedicti, aliive quicumque, etiam specialiter, & individua mentione digni, etiam Cardinalatus, aut alia quacumque dignitate, praerogativa, vel honore praediti, seu fungentes in praemissis interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu cause, propter quas ipsae praesentes emanarunt adductae, verificatae, aut justificatae nullatenus, aut non sufficienter fuerint, se u ex alia quacumque quantumvis juxta, pia, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite etiam in corpore juris clauso, etiam enormis, enormissimae, & totalis lesionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrae, aut interesse habentium, vel aliorum quorumcumque consensus aliive quolibet quantumvis magno, substantiali, & individua expressionem requirente defectu, notari, impugnari, invalidari, restringi, retractari, in jus, vel controversiam revocari, ad viam, seu terminos juris reduci, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I. P.

juris, facti, vel gratiae remedium impetrato, vel etiam motu proprio, & de apostolica potestatis plenitudine concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; neque easdem praesentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus innovationum, extensionum, applicationum, appropriationum, voluntatum, & dispositionum revocationibus, limitationibus, modificationibus, aliisque contrariis dispositionibus, si quas etiam per Nos, & Romanos Pontifices Successores nostros, Sedemque praefatam etiam per viam Constitutionis, aut Ordinationis generalis, vel specialis, aut regulae Cancellariae Apostolicae, & alias quomodolibet fieri contigerit, unquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabant toties in pristinum, & validissimum statum, & robur restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data denuo editas esse, & censeri, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarias derogat.

§. 3. **N**on obstantibus quatenus opus sit de non tollendo jure quaesito, ac de exprimendo vero valore in unionibus, & dissimbrationibus, & applicationibus fructuum, & bonorum ecclesiasticorum, & aliis quibusvis Cancellariae praefatae regulis a Nobis haecenus editis, & in futurum quodcumque per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices edendis, ac aliis Apostolicis, & in Lateranensi novissime celebrato uniones perpetuas, nisi in casibus a jure expressis fieri prohibent, aliisque universalibus, & provincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ecclesiae, & fabricae praedictarum, & aliis quibuslibet, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatio-

D d 2 ne

ne de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, ac singulorum Canonatum, & Præbendarum, Beneficiatum, & Clericatum prædictorum fructuum, reddituum, proventuum, distributionum, jurium, & emolumentorum universorum veros annuos secundum communem estimationem valores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & servatis respectively habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. die 18.
Dec. 1657.
An.III.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 18. Decembris 1657. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXV.

Mandat observari Decreta edita a Sacra Congr. de Propaganda Fide ab Ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus, pro bono regimine spiritualis Animarum Christianissimum Goæ.

Qua via proficisci debeant Religiosi ad partes Indiarum, & Insularum, deservit Clemens Octavus Const. Tom. 5. Par. 2. & Paul. V. Constit. 314. Tom. 5. Par. 4. fol. 293. Officio Parochi ut fungi possint Religiosi concessit Pius V. Const. 52. Tom. 4. Par. 2. fol. 363.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Acrosancti Apostolatus officii, quo divina disponente clementia, Catholicæ Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, præsidemus, sollicitudo nos monet, ut noxia quæcumque a Dominico Grege quantum nobis ex alto conceditur, removere studeamus.

Recenset alias statuta, & ordinata jussu Prædecessorū Pontificum, & ab omnibus observari mandata.

§.1. Cum itaque ad aures nostras venerint querimonie Christianissimum Goæ, atque in adjacentibus Insulis degentium de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum, eorum præcipue penes quos ipsorum Christianissimum spirituale regimen, ac cura residet: Nos prædictis abusibus, quatenus irrepererint, quantocitius occurrere, aut saltem præcaveri, ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandæ Fidei preposita, quibus querimonias hujusmodi discutendas remisimus, consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus sedulo, inviolabiliter, & exacte servari ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decreta infra scripta, videlicet.

§.2. Primo. Caveant Parochi, aut Ecclesiastici quicumque, sive seculares, si-

ve regulares, ne in posterum ullo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis, non persoluta justa mercede, nisi id sponte, & ex pietate præstare voluerint, multoque minus audeant eos multare, qui renuerint.

Secundo. Cum iis qui sacro, aut catechesei Doctrinæ Christianæ non interfuerint (si mos sit, eos, ut supponitur, aliqua poena multare) ea moderatione se gerant, ut non nisi vere contumacibus, & contemnentibus, eaque modica, nec crebro irrogetur.

Tertio. Instruant populum omni, qua decet lenitate, abinentes omnino a ferula, & a verbis indecentibus, maxime si cum mulieribus, viris nobilibus, seu ætate proventus agatur.

Quarto. Ad Seminarium (nisi ejus institutio, seu fundatio obstet) locus etiam iis, qui ex nobili sunt genere, & congrua (ni pauperes sint) persolverint alimenta, concedatur, ne a rectæ educationis beneficio prorsus excludantur, habita tamen prudenti distinctione a reliquis, ut quieti consulatur.

Quinto. Ad scientias addiscendas, & scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, seu generis discrimine, nisi ex aliqua propria culpa quis indignus censetur.

Sexto. Neophitos Deo sub Religionis jugo servire volentes sine rationabili causa regulares non respiciant, sed pari charitate omnes, qui spiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimo. Præbyteri seculares doctrina, & moribus idonei a beneficiis curatis, & a quolibet alio ecclesiastico munere, sive prædicationis, sive administrandi Sacramenta poenitentiae, minime arceantur, attenta præsertim indigentia tot animarum millium, quibus longe impares sunt pauci regulares illuc ex Europa adventantes.

Octavo. Caveant itidem Parochi seculares, & regulares ullo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad politiam secularem, nec ullum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec unquam intersint comitiis, aut conventibus, ubi de rebus publicis agitur.

Nono. Ut majori cum gaudio verbum Dei suscipiatur, altiusque radices agat, & fructum afferat, concionentur omnino regulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum, utque id ipsum facilius, & frequentius præstetur, curet omnino Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, ut etiam Clericus secularis ejus Regionis in verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimo. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus secularibus indigenis, quos idoneos repererit ad confessiones excipiendas, quo facilius, & libentius fideles Sacramentum poenitentiae valeant frequentare, nec cogantur solis regularibus, aut exteris sese subicere.

Undecimo. Ut autem radicatus evellatur abusus, qui in præfatis Regionibus, ut præ-

æfertur, irrepsit, excipiendi confessiones per interpretem, aut lecto poenitentis catalogo peccatorum, ut nutibus innuat, si quæ fuerint ab eo commissa, districte præcipitur Vicariis Capitularibus (graviter etiam onerando conscientiam ipsorum regularium, & quorumcumque ad quos pertinet) ut in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantum audiantur confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoveantur omnino Sacerdotes seculares ejus Regionis ad confessiones Fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimo. Cumque audiatur maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub prætextu ignobilitatis, & rudioris ingenii rejici a sacra Synaxi, id eadem sacra Congregatio omnino vetat, ac prohibet, nisi prorsus ejus mysterii sint incapaces.

Decimotertio. Ægrotis morti proximis cujuscumque sint conditionis, quamvis in fordido, ac villi degant, loco, aut tugurio, Sacrum Eucharistiæ Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit exceptio personarum, ac pro nostra salute nec statulum, nec Crucis ignominiam exhoruerit.

Decimoquarto. Ne ob instructionis defectum, qui sacro Baptismate initiantur, immaculatam Christi legem profanis, ac gentilitiis institutis ex ignorantia foedent, ac idolatriam cum orthodoxa fide confundant, ut sepe inibi evenire enunciatum est, caveant ii, qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum ullus ad baptismum admittatur, qui veterem hominem, ac gentiliis mores prorsus exutus, Christum plene non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimoquinto. Quoniam vero (ut veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater cœlestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici, tum seculares, tum regulares, cæterique, qui ethnicorum conversionibus dant operam, ut illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, persecutantes præcipue diligenter quo fine, & spiritu ducantur, qui baptizari postulant.

Decimosexto. Nihil prorsus, ne quidem sub prætextu pietatis Parochi tam seculares, quam regulares a suis Parochianis quaerant, & si quid pro festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integre in eam causam infumant, & quidquid superest, pauperibus ejusdem Parochiæ dispensentur; ita ut quantumvis minima aviditatis suspicio a viris Ecclesiasticis absit.

Decimosextimo. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis regularium deputentur in posterum Officiales seculares, qui reddituum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re sese ingerentibus.

Decimosextavo. Cum Goæ, & in adjacentibus Insulis vetitum sit ethnicis ritibus publicè exercere, districte prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maxime (quod nefas est) turpis lucri gratia, cadavera ethnicorum inde asportari, ut juxta profanum eorundem ritum comburantur.

Decimonono. Cadavera pauperum Fidelium gratis omnino posthac a Parochis sepultura tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam a vicinis, vel affinibus elemosynam publice exponantur.

Vigesimo. Districte prohibetur, ne etiam nullo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, serio Vicariis Capitularibus injungendo, ut in contravenientes, & maxime ob lucrum, graviter animadvertant, curentque in posterum, ne Ecclesiis præficiantur Neophiti parum instructi.

Vigesimo primo. Similiter Regularium Superiores sedulo curent, ut Parochi extra Conventus in prædictis Regionibus commorantes regularis observantiae specimen cunctis ubique præbeant, eosque idcirco ad claustra, & regularem disciplinam aliquando revocent, ne regulari Instituto paulatim exolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demum in destructionem potius, quam ædificationem Populorum missi videantur.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes ita in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel igno-
Contraria resellit.

§.4. Non obstantibus apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conventuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutuum quorumcumque, & aliis quibuscumque etiam juramento, confirmatione apostolica, vel alia quavis firmitate, roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contraria resellit.

§.5. Volumus autem, ut earumdem præsentium transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo persone in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostense.

Transumptum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc., die 18. Jan. 1658. Pontificatus nostri Anno III.

Dat. die 18. Jan. 1658. An.III.

Quod

Quod Fratres Congregationis Hispanie Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captivorum possint dividere suam Congregationem in tres Provincias, & angere duos Definitorum Generales, dummodo unaquaque Provincia habeat octo Conventus.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludovicus a Sancto Joanne Baptista, Procurator Generalis Congregationis Hispanie Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captivorum, quod alias pro ejus parte Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositis exposito, quod dicta Congregatio duas tantum Provincias haberet, illarumque Domus regulares per Castellae, Beticae, Aragoniae, Navarrae, Catalauniae, & Valentiae Regna, seu Principatus dispersae, & a se invicem valde distantes reperirentur, nec a duobus Provincialibus nisi difficulter visitari possent: quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat Definitorum essent, pro expulsionem autem incorrigibilium sex Definitorum juxta Constitutiones felic. record. Urbani Papae Octavi Praedecessoris nostri requirerentur, & propterea nomine Congregationis praedictae eisdem Cardinalibus supplicato, ut ipsi Congregationi in ejus Capitulo Generali praedictas domos regulares in tres Provincias, dummodo tamen unicuique trium Provinciarum hujusmodi octo domus regulares, seu Conventus assignarentur, dividendi, ita quod novus Provincialis pro tertia Provincia eligi deberet, necnon alios duos Definitorum, qui eandem auctoritatem, & praesentiam voti, & loci cum aliis quatuor Definitoribus praedictis haberent, pro graviorum dictae Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatem concederent: emanavit a Congregatione dictorum Cardinalium decretum tenoris, quisequitur, videlicet.

Decretum alias emanatum a Congregatione.

§.1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praeposita, attentis narratis, ac instante Procuratore Generali Congregationis praefatae, committendum censuit prout praesenti decreto committit Eminentiss. Ordinis hujusmodi apud hanc Sanctam Sedem Protectori, ut si, & quatenus praedictarum duarum Provinciarum supputacionem, seu subdivisionem, itaut ex eis tertia Provincia consurgat, ac in illa Provincialis, caeterorumque Officialium ad instar aliarum dictarum Provinciarum, & sub eiusdem legibus electionem fieri, pro me-

liori ipsarum Provinciarum regimine in Domino judicaverit expedire, praemissa, pro suo arbitrio, & prudentia oratoribus indulgere valeat, modo tamen neutra ipsarum Provinciarum pauciores quam octo Conventus habeat, in quibus regularis observantia vigeat, ac praeterea, ut in Capitulo Generali alios duos Definitorum, cum omnibus auctoritatibus, praesentibus, & praerogativis, quibus quatuor nunc existentes fruuntur, & gaudent, adeout inter omnes sex numero esse debeant in futurum, eligere, & superaddere possint, facultatem impertiri, in contrarium non obstantibus quibuscumque.

Romae 14. Decembris 1657. M. Card. Ginettus.

§.2. Cujus decreti vigore subinde Venerabilis Frater noster Martius Episcopus Albanensis ejusdem S.R. E. Cardinalis Ginettus nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector decretum edidit tenoris sequentis, videlicet: Martius misericordie divina Episcopus Albanensis S. R. E. Cardinalis Ginettus, Sanctiss. D. N. Papae Vicarius Generalis, totiusque Ordinis Sanctissime Trinitatis Redemptionis Captivorum Generalis Protector, attentis expositis, petitam licentiam, & facultatem ex praefatis duabus Provinciis tertiam erigendi, ac Provinciam, aliosque Officialia, sub ejusdem Ordinis, & caeterarum Provinciarum legibus eligendi, dummodo nulli ex ipsis minus quam octo Conventus, in quibus regularis vigeat observantia, assignentur, ac demum in Capitulo Generali duos alios Definitorum superaddendi, & eligendi, ac in omnibus ad formam retrospecti decreti Sacra Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium praeposita, & non alias concedimus, & impertimur. Datum Romae ex aedibus nostris hac die 10. Januarii 1658. Card. Ginettus Protector.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, praedictus Ludovicus Procurator Generalis dictum decretum eisdem Martii Cardinalis Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret: Nos ipsum Ludovicum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, decretum praesentium memorati Martii Cardinalis Apostolica auctoritate tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus, salva semper in praemissis auctoritate Congregationis

Apostolica auctoritate praesentium decretum confirmat.

Decretum irritans.

Contraria tollit.

Dat. die 30. Jan. 1658. An.III.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Committit Nuncio Apostolico Neapoli, ut informationem capiat super excessibus Episcopi Ortonen. & Camplen.

nis praefatorum Cardinalium. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari; Sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, primordiae Congregationis, ejusque Provinciarum, & Domorum regularium, seu Conventuum quorumcumque, & aliis quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die 30. Jan. 1658. Pontificatus nostri Anno III.

CLXXXVII.

Commissio Nuncio Apostolico Neapolis causa excessuum, quos Ministri Regii Neapolis ab Episcopo Ortonen. & Camplen. commissos fuisse pretendunt.

Ven. Fratri Julio Archiepiscopo Laodiceae nostro, & Apostolicae Sedis in Regno Neapolis Nuncio.

ALEXANDER PAPA VII.

Ven. Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

§.1. CUM, sicut accepimus, Ven. Frater Episcopus Ortonen. & Camplen., qui ob nonnullas praetensas causas jussu Ministrorum Regiorum in Arce Piscaliae detinebatur, Tibi consignatus fuerit, tuque eum in executionem mandatorum nostrorum Nostro, & Apostolicae Sedis nomine receperis, & ad praesens detineas, seu detineri facias: Nos de excessibus, quos, ut pariter accepimus, ab eodem Episcopo commissos fuisse, Ministri Regii praedicti pretendunt, informationem capi volentes, fraternitati tuae causam, seu causas excessuum hujusmodi contra memoratum Episcopum Ortonen. & Camplen. cum illius, seu eorum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, apostolica auctoritate, tenore praesentium usque ad sententiam, exclusive committimus. Mandantes Tibi,

ut omni diligentia processum desuper dicta auctoritate formes, seu formari, & confici facias. Nos enim quaecumque necessariam, & opportunam ad id facultatem Tibi harum serie, eadem auctoritate tribuimus, & impertimur: Tibique, ut nullam praemissorum occasione irregularitatem, contrahas concedimus, & indulgemus. Caeterum volumus, ut si quid contra praedictum Episcopum Ortonen., & Camplen. resultaverit, tu informationes, & processum, vel processum, quos in executionem praesentium feceris, seu fieri curaveris sub tuo sigillo clausos ad Nos quamprimum transmittas, ut quod desuper statuendum fuerit, matura deliberatione habita decernamus.

§.2. Non obstantibus praemissis, ac felic. recordationis Bonifacii PP. VIII. Praedecessoris nostri de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, Ortonen., & Camplen. Ecclesiarum, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Februarii 1658. Pontificatus Nostri An. III.

CLXXXVIII.

Erectio trium Commendarum Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani ex bonis superpresta Praeceptoriae, seu Commendae S. Mariae Fanen. dicti Hospitalis.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini inscrutabili divinae providentiae sapientia praesidentes, & attenta mentis acie considerantes, Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, in Insula Melitae Beati Pauli Apostoli hospitio, & miraculis clara ad praesens constitutum firmissimum esse Reipublicae Christianae adversus Turcarum invasiones, propugnaculum, ejusdemque Hospitalis fratres milites, tamquam veros Christi Athletas pro fidei catholicae defensione jugiter laborare, dignum, quin potius debitum reputamus, ut Sedes Apo-

Contraria tollit.

Dat. die 22. Febr. 1658. An.III.

Ex Regest. in Secret. Brev.

Procuramus.

stolica novas interdum Præceptorias, seu Commendas etiam prævia alicujus opulentioris divisione, pro ipsis fratribus militibus erigat, & instituat, quo pluribus ex fratribus militibus hujusmodi in suorum laborum præmium de opportune remunerationis beneficio valeat provideri, ipsique eo alacrius in tam laudabili eorum vocatione, & instituto perseverent.

Motiva.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus Præceptoriam, seu Commendam S. Marci Fanen. Hospitalis prædicti, de qua alias per liberam, & spontaneam cessionem Ven. Fratris nostri Antonii Episcopi Tusculan. Cardinalis Antonii Barberini nuncupati S.R.E. Camerarii, qui illam tunc ex concessione, & dispensatione apostolica obtinebat, in manibus fere: Urbani Papæ VIII. Prædecessoris nostri factam vacante, idem Urbanus Prædecessor dilecto filio Nicolao Barberino nobili Romano in quinto tunc sue ætatis anno constituto, & cum quo antea prædictus Urbanus Prædecessor super defectu ætatis hujusmodi, ita ut illo non obstante, ac licet habitum per fratres milites dicti Hospitalis gestari solitum non suscepisset, nec professionem per eosdem emitti consuetam emisisset regularem, neque residentiam, & caravanas, aliaque ad id necessaria fecisset, & adimplevisset, & quibuscumque aliis per statuta, seu stabilimenta, & ordinationes capitulares Hospitalis hujusmodi, apostolica auctoritate confirmata, requisitis minime præditus esset, nihilominus Præceptoriam, seu Commendam S. Marci Fanen. prædictam, si illi conferretur, vel commendaretur, aut ipse alias de illa provideretur recipere, obtinere, & retinere posset, & valeret, dispensaverat, apostolica auctoritate, sub certis modo, & forma tunc expressis providit, ex eo, quod Nicolaus prædictus nuper clericali militia adscriptus, Sacrum Subdiaconatus Ordinem suscepit, ac proinde inhabilis ad suscipiendum unquam habitum, & emittendam professionem hujusmodi, quem suscipere, & quam emittere cum primum, ad ætatem triginta annorum pervenisset debet effectus sit, vacaverit, & vacet ad præsens.

Erigit tres Comm. Hospitalis S. Jo. Hierosolymitani ex bonis suppressæ Præceptorie, seu Commendæ S. Marci Fanen. d. Hospitalis.

§.2. Nos attendentes Præceptoriam, seu Commendam Sancti Marci prædictam valde pinguem, & opulentam existere, ac ejus bonis commode tres Præceptorias, seu Commendas pro totidem Fratribus Militibus linguæ Italiæ dicti Hospitalis erigi, & institui posse, necnon Literarum Apostolicarum etiam in forma Brevis super dispensatione, & provisione prædictis emanatarum tenores, & datas etiam anteriores, ac ipsius Præceptorie, seu Commendæ S. Marci bonorum, fructuum, reddituum, & proventuum quorumcumque valorem, & quantitatem, aliaque etiam necessario hic exprimentia presentibus pro plene expressis, & verbatim insertis habentes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque apostolica potestatis plenitudine, Præcep-

toriam, seu Commendam Sancti Marci hujusmodi, sicut præfertur, vacant, illiusque nomen, titulum, & essentiam, tenore præsentium perpetuo supprimimus, & extinguimus, ac ex nunc suppressæ, & extinctæ esse decernimus. Necnon ex bonis redditibus, fructibus, juribus, obventionibus, & proventibus universis Præceptorie, seu Commendæ sic suppressæ, & extinctæ, tres Præceptorias, seu Commendas, unam, videlicet Fanen., & alteram de Scapezano, ac tertiam de Saxoferrato respective nuncupandas pro totidem Fratribus militibus linguæ Italiæ, & Hospitalis prædictorum expresse professis, & requisita a statutis, seu stabilimentis, & ordinationibus Capitularibus ejusdem Hospitalis, auctoritate apostolica confirmatis, habentibus, qui ad eisdem Præceptoriam, seu Commendam eveniente (hac prima vice excepta illarum vacatione,) servata statutorum, seu stabilimentorum, & ordinationum hujusmodi forma, assumi debeant, earundem tenore præsentium itidem perpetuo sine alicujus tamen præjudicio erigimus, & instituiamus, tribusque Præceptoriam, seu Commendis hujusmodi sic erectis, & institutis, illi videlicet, quæ de Scapezano vocatur, omnia, & singula membri de Scapezano, ac alteri, quæ de Saxoferrato nuncupatur, omnia, & singula membri de Saxoferrato, tertæ vero Fanen. nuncupatæ reliqua omnia, & singula Præceptorie, seu Commendæ Sancti Marci Fanen. per præsentis suppressæ, & extinctæ bona, res, & proprietates quascumque in quibusvis rebus consentientia, & ubicumque, ac cujuscumque qualitatis, speciei, quantitatis, & valoris existentia cum omnibus juribus, & pertinentiis suis universa, apostolica auctoritate, tenore præsentium, etiam perpetuo concedimus, applicamus, & appropiamus; ita quod liceat tres Præceptorias, seu Commendas, ut præfertur, erectas pro tempore obtinentibus per se, vel alium, seu alios ipsorum, & earundem Præceptoriarum, seu Commendarum respective nomine illorum omnium, & singulorum, veram, realem, corporalem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem juxta statuta, seu stabilimenta prædicta propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuo retinere, fructus quoque, redditus, proventus, jura, obventiones, & emolumenta ex eis provenientia percipere, exigere, & levare, ac in suos, necnon trium Præceptoriarum, seu Commendarum hujusmodi respective adimpletis, & supportatis prius exinde solitis, & consuetis oneribus juxta formam eorumdem statutorum, seu stabilimentorum usus, & utilitatem convertere Magni Magistri Hospitalis prædicti, & Prioris cujusvis Prioratus, a quo Præceptoriam, seu Commendam suppressæ, & extinctæ hujusmodi ante hac forsitan dependebat, necnon Diocæsani loci, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

De-

Decernimus

§.2. Decernentes præsentis literas, & in eis contenta quæcumque sub prætextu, quod Magnus Magister, seu Prior prædicti, vel quicumque alii in præmissis forsitan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes vocati non fuerint, seu ex quibusvis aliis prætextibus, & causis quantumvis legitimis, & iustissimis nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostre, vel quopiam alio defectu ex quovis capite, vel causa notari, impugnari, seu in jus, vel controversiam vocari, aut contra eas quomodolibet opponi posse, sed semper, & perpetuo, ac omni tempore firmas, validas, & efficaces existere, nec sub ullis omnino similibus, vel dissimilibus erectionum, & aliarum gratiarum revocationibus, limitationibus, suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per eos, quorum intererit quodcumque eligenda concessas, validasque, & efficaces fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, ac illis, ad quos pro tempore spectabit perpetuo plenissime suffragari; Sicque, & non aliter per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, necnon quæcumque Tribunaia Hospitalis prædicti, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quodcumque functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scierit, vel ignoranter contigerit attentari.

Professione literas publicari, & ab omnibus observari mandari.

§.3. Quocirca dilectis filiis nostris modernis, & pro tempore existentibus nostris, & Sedis Apostolicæ in Romandiola, ac Civitate, & Ducatu Urbinaten. de latere Legatis, eorumque Vice-Legatis, necnon causarum Curie Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentis committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios eisdem præsentis literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Præceptoriarum, seu Commendariorum trium Præceptoriarum, seu Commendarum per præsentis erectionum hujusmodi, seu alicujus eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentis literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari, non permittentibus illos, vel quempiam ex eis per magnum Magistrum, seu Consilium, aut Priorem, aliove quoscumque dicti Hospitalis, vel alios quoslibet de-

Bull. Rom. Tom. VI. Par. IV.

super quoquo modo indebite molestari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas, aliaque opportuna juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis, servatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravantibus, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria rescilicet.

§.4. Non obstantibus præmissis, ac de non tollendo jure quæsito, & de exprimentando vero valore in quibusvis suppressionibus, & applicationibus de quibusvis fructibus ecclesiasticis, illisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, ceterisque quibuslibet Apostolicis, ac in universalibus, provincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Hospitalis, & Linguæ prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, ordinationibus capitularibus, antianitibus, usibus, & naturis, privilegiis quoque, indultis, & Literis Apostolicis, magno Magistro, & Couventui, & quibuscumque Prioribus, & Fratribus etiam antianis, & aliis quomodolibet nuncupatis dicti Hospitalis tam per sel. rec. Joannem XII., Martinum V., Eugenium IV., Sixtum etiam IV., Pium II., Paulum II., Leonem X., Clementem VII., Paulum III., Pium IV., Gregorium XIII., Sixtum V., Gregorium XIV., & alios quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, quam Nos, & Sedem eandem sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiã per viam legis, aut contractus, vel statuti perpetui in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam de ejusdem S.R.E. Cardinalium Consilio, necnon ex certis causis tunc expressis, & consistorialiter propositis, ac diligenter examinatis, seu etiam ad quorumvis Principum instantiam, etiam iteratis vicibus concessis, approbatis, & innovatis; Etiam si in eis caveatur expresse, quod non censetur illis derogatum, nisi derogatio hujusmodi de eorumdem Cardinalium consilio, & consistorialiter fiat, atque tunc Magistri, & Couventus prædictorum ad id expressus accedat assensus, necnon literæ derogationis hujusmodi certis modo, & forma tunc expressis intimatæ, & notificatæ fuerint. Quibus omnibus, & singulis etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc servanda foret, illarum tenores, formas, & occasiones, præsentibus pro plene, & sufficienti-

E e